

на отъ дружинната поддръжка — 3-а рота, настъпи решително напредъ на около $1\frac{1}{2}$ клм., стигна до едрата гора на 200—300 крачки отъ позицията на противника и се готвѣше за атака на ножъ. Въ това време противникътъ откри по нея силенъ пушенъ и картеченъ фланговъ огънь отдѣсно — отъ голѣмата гора — отъ добре маскиранитѣ си окопи и изненада ротата. Подполковникъ Русевъ изпрати дружинната поддръжка 3-а рота влѣво отъ 1-а рота, като заповѣда дветѣ роти (3/11-а и 6/24-а) да настъпятъ заедно по посока на с. Доганъ и да обхванатъ дѣсния флангъ на противника. Ротитѣ водиха два часа жестокъ бой. 6/24-а рота, изгубила всички началници, които бѣха убити и ранени, отстъпи и войницитѣ се прѣснаха изъ гората. Лѣвиятъ флангъ на 3/11-а рота остана откритъ. Следъ 6/24-а рота и тя отстъпи на старата позиция. Останала сама на 200—300 крачки отъ противника, съ открити флангове, 1-а рота се държа юнашки на позицията си. Противникътъ съсредоточи огъня си по нея и тя понесе чувствителни загуби. Следъ известно време, заедно съ 4-а рота, отстъпи въ преднитѣ окопи на позицията. Съ огъня си дветѣ роти задържаха миналия въ настѣпление противникъ на 800 крачки отъ позицията. Свързката между прѣснатитѣ изъ гората роти въ този бой, както и общото имъ командване бѣха много трудни. Ротитѣ действаха разпрѣснато изъ гората и почти всѣка за себе си.

2-а дружина получи заповѣдь къмъ 13:30 часа да настъпи къмъ дадения ѝ обектъ, като прогони сръбскитѣ части, които спираха съ огъня си дѣснофланговитѣ роти на 1-а дружина.

Предъ фронта на дружината противникътъ, добре прикритъ въ гората, заемаше позиция около чифлика.

Къмъ 14 часа 2-а дружина, предвождана отъ капитанъ Марковъ, съ 7-а, 5-а и 6-а роти въ първа линия и 8-а рота въ дружинна поддръжка, настъпи къмъ дадения ѝ обектъ. При дѣснофланговата 7-а рота падна снарядъ отъ 12 см. гаубица, изстрелянъ откъмъ Стари Качаникъ, което бѣ ясно указание, че сърбитѣ разполагатъ съ гаубици.

Ротитѣ, прѣснати въ вериги, водени отъ храбритѣ командири, настѣпиха презъ гъстата гора къмъ прикрития врагъ. Градъ отъ куршуми обсипваше ротитѣ, но тѣ настѣпваха безспирно. Не ги смущаваше ни злокобната пѣсенъ на куршумитѣ и шрапнелитѣ, нито ледениятъ погледъ на падналитѣ другари-герои. Тихо и безмълвно вървѣха живитѣ, тихо и безмълвно умираха сразенитѣ герои.

Къмъ 16 часа ротитѣ атакуваха на ножъ и завладѣха предната позиция на сърбитѣ при чифлика. Завладѣната позиция бѣ обозначена съ запалени огньове. Противникътъ отстъпи въ северна посока, непроследванъ отъ дружината поради настѣпилата тъмна нощъ и гористата мѣстность. Ротитѣ се окопаха и ношуваха на заетата противникова позиция. Презъ нощта командирътъ на дружината изпрати команда къмъ Ст. Качаникъ съ заповѣдь отвреме-навреме съ залпове да тероризира противника.

На лѣвия флангъ на бойния редъ на 2-а дружина безспирно настѣпваше по мочурливата и блатиста мѣстность 6-а рота, която изпрати патрулъ за свързка съ 1-а дружина. Ротата имаше въ верига три взвода и поддръжка единъ взводъ. Когато наближи позицията на сърбитѣ, ротата, освенъ подъ фронталния огънь,